

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Herman

Protokolant p.o. sekr. sąd. Paulina Rucka

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Artura Choroszewskiego

po rozpoznaniu dnia 4 października i 15 listopada 2018 roku sprawy:

J. W. s. K. i M. z domu W., urodzonego w dniu (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 maja 2018 roku, na trasie P.- C. gm. W., woj. (...) - (...), pomimo wydania przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w S., asp. sztab. A. K. i asp. sztab. J. N. poruszających się radiowozem nieoznakowanym marki H. o nr rej. (...) przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych, polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego marki A. (...) o nr rej. (...), nie zatrzymał niezwłocznie pojazdu i kontynuował jazdę,

tj. o czyn z art. 178 b k.k.

I. oskarżonego J. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu i za to z mocy art. 178b kk skazuje go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 1a pkt. 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 43 § 3 kk zobowiązuje oskarżonego do zwrotu dokumentu prawa jazdy Starostwu Powiatowemu w S.;

IV. na podstawie art. 624 § 1 pkp zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. W. na stałe zamieszkuje w miejscowości P., w mieszkaniu matki M. W.. Jest bezdzietnym kawalerem, nie pracuje. M. W. jest właścicielką samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...) koloru ciemnogniatowego z przyciemnianymi bocznymi i tylną szybą.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 74 – 74v., zeznania świadka M. W. k. 13 – 14, 75v. - 76)

W dniu 11 maja 2018r. w godzinach porannych J. W., za zgodą matki, wyjechał samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) z miejsca zamieszkania w miejscowości P..

Około godziny 13.15 na trasie P. – W. radiowozem nieoznakowanym marki H. o nr rej. (...) jechali wykonujący czynności służbowe funkcjonariusze policji asp. szt. A. K. i asp. szt. J. N.. Radiowozem kierował A. K.. W pewnym momencie A. K. zauważył, że wyprzedającym radiowóz samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) koloru ciemnego,

w którym opuszczona była boczna szyba, kieruje znany mu osobiście z wcześniejszych czynności służbowych J. W.. A. K. niezwłocznie poinformował o tym J. N., po czym, wiedząc o zarządzonych poszukiwaniach J. W. w związku z jego niestawiennictwem w zakładzie karnym celem odbycia prawomocnie orzeczonej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 418/16 Sądu Rejonowego w Szczytnie, postanowili zatrzymać wymieniony pojazd. Przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych o modulowanej tonacji, przyspieszając jednocześnie, funkcjonariusze policji dali kierującemu samochodem A. (...) czytelny sygnał do zatrzymania. W tym momencie J. W. zdecydowanie przyspieszył i zaczął uciekać przed jadącym za nim i dającym mu sygnały do zatrzymania radiowozem. Funkcjonariusze policji, utrzymując kontakt wzrokowy z samochodem kierowanym przez J. W. i usiłując dogonić go, poinformowali jednocześnie dyżurnego policji o powyższej sytuacji, wskazując, że kierującym autem jest J. W., prosząc jednocześnie o wsparcie z uwagi na zachowanie kierującego samochodem A. (...) uciekającego przed nimi i nie reagującego na sygnały do zatrzymania. Gdy kierowany przez J. W. samochód A. (...) skręcił w prawo w stronę miejscowości C., następnie, po wyprzedzeniu samochodu ciężarowego oddalił się na taką odległość, że funkcjonariusze policji stracili go z oczu.

W godzinach popołudniowych w kompleksie leśnym, funkcjonariusze policji zatrzymali również poszukiwanego przez policję K. W.. W czasie przeprowadzania z nim czynności w podjechał samochód A. (...), którego kierowca na widok funkcjonariuszy policji pośpiesznie oddalił się. J. W. zatrzymany i doprowadzony do odbycia kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 418/16 został w dniu 30 maja 2018r.

(dowody: zeznania świadków: A. K. k. 75 – 75v., 34 – 35, J. N. k. 87 – 88, K. W. k. 88, pismo Sądu Rejonowego w Szczytnie k. 2)

Oskarżony J. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W toku postępowania przygotowawczego odmówił składania wyjaśnień, na rozprawie przed sądem natomiast wyjaśnił, że w godzinach porannych wyjechał samochodem matki do W., następnie zaś przed południem samochód użył znajomemu. Oskarżony odmówił podania danych personalnych tej osoby, ani jej adresu. Jak wskazał, znajomy ten miał samochodem wrócić bezpośrednio na posesję matki oskarżonego i faktycznie, gdy J. W. późną porą wrócił do domu, samochód A. (...) stał zaparkowany na posesji.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 43 – 44, 74v.)

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy przekonuje, że nie sposób dać wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której nie przyznaje się on do popełnienia zarzucanego czynu.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że, jak wynika z zeznań świadka A. K., w czasie, gdy jechał on nieoznakowanym radiowozem z J. N., zauważył, że wyprzedza go ciemnogrnatowy samochód marki A. (...), którym kieruje znany mu osobiście J. W.. Jak podał przy tym A. K., z uwagi na fakt, że w wyprzedzającym radiowóz aucie opuszczona była całkowicie boczna szyba w drzwiach przednich od strony pasażera, sam zaś kierujący samochodem A. (...) w trakcie wyprzedzania radiowozu spojrzął na niego, bez żadnych wątpliwości rozpoznał znanego mu z wcześniejszych czynności służbowych J. W.. Okoliczność powyższą, podaną w toku przesłuchania w charakterze świadka w toku postępowania przygotowawczego A. K. konsekwentnie i stanowczo potwierdził następnie na rozprawie podkreślając, że nie ma żadnych problemów nie tylko z rozpoznaniem J. W., ale również z odróżnieniem go od jego brata K. W., który w czasie zdarzenia również był osobą poszukiwaną przez policję i którego faktycznie w tym samym dniu, w godzinach późniejszych zatrzymał. Jak podał przy tym A. K., w czasie zatrzymania K. W. w kompleksie leśnym, w pewnym momencie podjechał samochód A. (...), którym wcześniej kierował J. W., w tym jednak momencie świadek nie widział osoby kierującego.

Zeznania wymienionego świadka w powyższym zakresie korespondują z relacją świadka J. N.. Jak zeznał on bowiem, jadąc wraz z A. K. stwierdził on, że wyprzedza ich znany mu w związku z wcześniejszymi czynnościami służbowymi, zarejestrowany na matkę J. W. samochód A. (...). Jak wskazał J. N., on sam nie widział wówczas osoby kierującego,

A. K. jednak, który kierując radiowozem siedział bliżej lewej strony auta poinformował go niezwłocznie, że autem tym kieruje J. W..

Zeznania świadków A. K. i J. N., zbieżne i tworzące logiczną całość korespondują w powyższym zakresie również z relacją świadka M. W., która potwierdziła, że stanowiącym jej własność samochodem marki A. (...) w dniu 11 maja 2018r. w godzinach porannych wyjechał jej syn J. W., ona sama zaś nie widziała, kto wrócił nim w godzinach wieczornych, gdy zobaczyła go zaparkowanego na podwórku koło domu.

Zauważyć również należy, że jak wynika ze zgodnych w tym zakresie zeznań świadków A. K. i J. N., po stwierdzeniu, że samochodem marki A. (...) kieruje J. W., poszukiwany celem doprowadzenia go do zakładu karnego celem odbycia kary pozbawienia wolności, niezwłocznie przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych, wydali mu polecenie zatrzymania, J. W. natomiast wówczas gwałtownie przyspieszył i zaczął uciekać autem. Jak wskazał przy tym J. N., w momencie, gdy mając cały czas samochód A. (...) w zasięgu wzroku, jadąc za nim i informując drogą telefoniczną dyżurnego o zdarzeniu, prosząc o pomoc w ujęciu oskarżonego, zobaczył, że samochód ten skręca w prawo na skrzyżowaniu w kierunku Chorzel, dostrzegł w momencie skrętu twarz kierującego i sam wówczas rozpoznał w nim znanego mu J. W.. Jak stwierdził jednocześnie stanowczo J. N., znając z wcześniejszych czynności służbowych zarówno J. W. jak i K. W., nie miał jakichkolwiek wątpliwości co do tego, że w momencie zdarzenia samochodem A. (...) kierował J. W., a nie jego brat K. W..

Podkreślenia wymaga również fakt, że jak wynika z zeznań świadków A. K. i J. N., jadąc za uciekającym przed nimi samochodem J. W., przez pewien czas pozostawał on w zasięgu ich wzroku, gdy jednak wyprzedził samochód ciężarowy, oddalił się tak, że zniknął im z pola widzenia i niemożliwe stało się dogonienie go.

Na marginesie jedynie wskazać należy, że bez znaczenia pozostaje okoliczność, iż świadkowie J. N. i A. K. w różny sposób określali kolor samochodu A. tj. A. K. opisał go jako ciemnogranatowy, J. N. zaś jako czarny. Z zeznań obu wymienionych funkcjonariuszy policji wynika w sposób jednoznaczny, że samochód ten znany był im z wcześniejszych czynności służbowych, znali jego numer rejestracyjny, wiedzieli nawet, kto jest jego właścicielem, w związku z tym zatem, że samochód opisany przez oskarżonego jako granatowy J. N. nazwał czarnym lub ciemnym nie może w żaden sposób deprecjonować złożonych przez niego szczegółowych, spójnych i zbieżnych z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie zeznań w zakresie przebiegu zdarzenia i osoby kierującego samochodem A. (...).

W świetle powyższych dowodów, w tym logicznych, wzajemnie uzupełniających się, szczegółowych i konsekwentnych zeznań świadków J. N. i A. K., korespondującej z nimi relacji M. W., a także mając na uwadze zeznania świadka K. W., stanowczo i jednoznacznie zaprzeczającego, by to on w czasie zdarzenia kierował samochodem matki, nie sposób dać wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której wskazuje, że nie on kierował wymienionym autem, użyłszy je bowiem osobie, których danych personalnych i adresu nie wskaże. Dowody powyższe oceniane we wzajemnym powiązaniu, tworzą jedną, logiczną całość nie dając jakichkolwiek podstaw do podzielenia wyjaśnień oskarżonego sprzecznych z powyższym materiałem dowodowym.

W tym stanie rzeczy, wina oskarżonego wykazana została przeprowadzonymi na rozprawie dowodami i polega na tym, że w dniu 11 maja 2018r. na trasie P. – C., gm. W., pomimo wydania przez funkcjonariuszy policji A. K. i J. N. poruszających się radiowozem nieoznakowanym marki H. o nr rej. (...) przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych, polecenia zatrzymania samochodu A. (...) o nr rej. (...), nie zatrzymał niezwłocznie pojazdu i kontynuował jazdę, czym wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 178b kk.

Przestępstwo określone w art. 178b jest przestępstwem przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Jak wynika z dowodów opisanych powyżej, w szczególności zeznań świadków J. N. i A. K., którym sąd dał wiarę, oskarżony po wydaniu mu przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych nie tylko nie zatrzymał się niezwłocznie i kontynuował jazdę, ale wręcz gwałtownie przyspieszył i zaczął uciekać przed próbującymi zatrzymać go do kontroli drogowej funkcjonariuszami policji, ostatecznie, mimo prowadzonego za nim pościgu znikając im z pola widzenia i uniemożliwiając zatrzymanie go. Zachowanie powyższe oskarżonego, do którego doszło w godzinach

okołopołudniowych tj. w godzinach dużego natężenia ruchu, jego szybka jazda przez W., a następnie w stronę Chorzel, niewątpliwie stwarzała duże zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Okoliczność ta, w powiązaniu z faktem, że oskarżony mimo stosunkowo młodego wieku był już uprzednio karany za przestępstwa (k. 36 – 38), aktualnie zaś odbywa karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności w sprawie II K 418/16 Sądu Rejonowego w Szczytnie powoduje, że obecnie jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności jest w stanie spełnić cele kary wobec oskarżonego, w szczególności cele represyjne i prewencyjne. Mimo iż oskarżony dotychczas nie popełnił przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu drogowemu, co stanowi okoliczność łagodzącą w sprawie, okoliczności popełnienia czynu przypisanego mu w niniejszej sprawie oraz wysoka szkodliwość społeczna jego zachowania powodują, że uzasadnione jest przekonanie, że jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności w orzeczonym w wyroku wymiarze może stanowić adekwatną reakcję wymiaru sprawiedliwości na popełnione przez niego przestępstwo.

Na podstawie art. 42 § 1a pkt. 1 kk orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych jest obligatoryjne. Zdaniem sądu orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat będzie wystarczające do osiągnięcia pożądaných skutków resocjalizacyjnych, w tym tak skutku represyjnego, jak i w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej. Wymiar powyższego środka karnego uwzględnia zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jakie swym zachowaniem, nie reagując przez długi czas na czytelne polecenia funkcjonariuszy policji dających mu sygnały świetle i dźwiękowe do zatrzymania i uciekając wręcz przed nimi, stwarzał.

Na podstawie art. 43 § 3 kk, w związku z orzeczonym zakazem prowadzenia pojazdów sąd zobowiązał oskarżonego do zwrotu dokumentu prawa jazdy Starostwu Powiatowemu w S. albowiem, jak wynika z pisemnej informacji Starosty (...) (k. 29), oskarżony posiada prawo jazdy kat. B.

Sytuacja materialna oskarżonego odbywającego długoterminową karę pozbawienia wolności uzasadnia zwolnienie go w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.